04/04/2021

«Να αντιδράσουμε στο φρόνημα αυτής τής ζωής για να κερδίσουμε την αιώνια»

Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Κύπρου

Στον μεγαλοπρεπή Ιερό Ναό Παναγίας Ευαγγελιστρίας στην Παλουριώτισσα, τέλεσε σήμερα, ως είθισται, Κυριακή Γ΄ των Νηστειών, την Θεία Λειτουργία του Μεγάλου Βασιλείου, ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου κ.κ. Χρυσόστομος, συμπαραστατούμενος από τον Θεοφιλέστατο Επίσκοπο Μεσαορίας κ. Γρηγόριο -ο οποίος χοροστάτησε στον Όρθρο και έψαλε τις καταβασίες τής εορτής- και από τους ιερείς του ναού.

Στο τέλος της δοξολογίας, ο Μακαριώτατος προέστη τής τελετής τής περιφοράς και υψώσεως τού Τιμίου Σταυρού, σύμφωνα με τις τυπικές διατάξεις.

Κατά την ώρα τού Κοινωνικού, ο Μακαριώτατος κήρυξε τον Θείο Λόγο εξαίροντας τη σημασία του Σταυρού στη ζωή των χριστιανών, τονίζοντας ότι η σταυρική πορεία του Θεανθρώπου Χριστού πρέπει να αποτελεί τρόπο ζωής στον καθένα από

μας, που θέλει να επιτύχει τον αγιασμό.

«Απευθυνόμενος ο Κύριος προς τους μαθητές Του», είπε ο Μακαριώτατος, «και δι' αυτών προς όλο τον κόσμο, όλων των αιώνων και όλων των εποχών, τους είπε «ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθείτω μοι». Όποιος θέλει, είναι ελεύθερος, έχει το δικαίωμα να με ακολουθήσει, κάτω από δύο προϋποθέσεις. Να απαρνηθεί τον εαυτό του και να σηκώσει τον δικό του σταυρό. Να αρνηθεί αυτά που βιώνει η κοινωνία μας, να αντιδράσει, να μη θέλει το βόλεμα, που δυστυχώς πάντοτε οι άνθρωποι, οποιασδήποτε εποχής, είχαν ως πρώτη έγνοια· τη δική τους χαρά και ευτυχία. Οι άνθρωποι θέλουν πάντοτε να βολεύονται, να περνούν χαρούμενοι κι ευτυχισμένοι, χωρίς να τους ενδιαφέρει αν θα αδικηθεί κάποιος άλλος. Αυτή είναι δυστυχώς η παντοτινή κοινωνία. Και ξεκαθάρισε ο Κύριος· αν δεν χάσει κάποιος αυτήν την ζωή, δεν θα κερδίσει την αιώνια ζωή, την αιώνιο. Εκείνος που θα χάσει αυτήν την ζωή, που θα αντιδράσει στο φρόνημά της, σίγουρα θα κερδίσει την πραγματική ζωή.

Είναι πολύ παραστατικός ο άγιος Νεόφυτος αναφερόμενος στην παρούσα ζωή· «μή σου μωμηθῇ διὰ φαυλότητα ἔργων, ὅτι πολλαπλήν τήν κατάκρισιν ἔξεις». Πρέπει να διαφυλάξουμε την ψυχή μας. Ο άνθρωπος πρέπει να προσέξει, να μην προδίδει τις πνευματικές του αρχές. Αυτό όμως θέλει θυσία. Κι ο Κύριος ήλθε στον κόσμο για να θυσιαστεί. Ήθελε να ανοίξει τη θύρα τού Παραδείσου για να εισέλθουμε όλοι εμείς. Αφού λοιπόν ο Διδάσκαλός μας είχε ένα τέτοιο τρόπο ζωής, δεν θα μπορούσαν οι μαθητές, οι ακόλουθοί Του, οι πραγματικοί χριστιανοί να έχουν την ίδια πορεία.

Εκείνος αγωνίστηκε, χλευάστηκε, σταυρώθηκε, κατέβηκε στον Άδη και αναστήθηκε. Αυτή ήταν η δόξα τού Κυρίου· ο Σταυρός και η Ανάστασή Του. Κι ο δικός μας Σταυρός κι η δική μας Ανάστασις πρέπει να έχουν την ίδια πορεία, την ίδια αγωνιστικότητα οφείλουμε να έχουμε κι εμείς. Δεν είναι απαραίτητο να υπάρχει διωγμός για να ομολογήσουμε. Καθημερινώς μπορούμε να μαρτυρούμε. Διότι, όπως είπα, η κοινωνία κινείται πάντοτε με βάση το «ίδιον» συμφέρον τού καθενός. Όλοι θέλουν το δικό τους βόλεμα, τη δική τους απόλαυση. Θέλουν θέσεις, αξιώματα, πλούτο, διότι λανθασμένα πιστεύουν ότι αυτά θα τους φέρουν τη χαρά που αναζητούν. Μπορεί αυτά να φέρνουν μια πρόσκαιρη ευτυχία, όμως αυτή η χαρά είναι πολύ σύντομη. Η μόνιμη χαρά κι ευτυχία βρίσκεται κοντά στον Χριστό, όταν έχει κάποιος μέσα του τον Χριστό, όταν έχει πληρότητα ζωής που του την προσφέρει ο τα πάντα πληρών Χριστός. Για να τα κερδίσει όλα αυτά ο άνθρωπος, πρέπει να αγωνιστεί, να αντισταθεί, να αδιαφορήσει για την προσωπική του επίγεια καλοπέραση και βόλεμα.

Αν πραγματικά αξίζει μία θέση στην εδώ ζωή, θα την κρατήσει, διαφορετικά, αν δεν την αξίζει, ας την αφήσει σε έναν καλύτερο απ’ αυτόν. Διότι αν εκμεταλλευόμαστε συνθήκες και καταστάσεις για δικό μας όφελος, η κοινωνία δεν θα μπορεί να προχωρεί προς το σωστό. Κι αν σήμερα η κοινωνία που ζούμε δεν έχει καταφέρει να καταξιωθεί σε μια υψηλή θέση στη συνείδησή μας, είναι διότι επικρατεί το προσωπικό συμφέρον που επιθυμούν όλοι. Πρέπει, επιτέλους, να αντιληφθούμε ποιό είναι το σωστό και να αγωνιστούμε με όλες μας τις δυνάμεις

και να παρακαλούμε τον Θεό να μας χαρίσει τη σωτηρία μας. Κι όταν πραγματικά κάποιος γνωρίσει τον αληθινό Θεό, θα αγωνιστεί σωστά και θα έχει συμπαραστάτη του τον ίδιο τον Σωτήρα Χριστό. Εφόσον ο δημιουργός Θεός μάς έπλασε κατ' εικόνα και ομοίωσίν Του, παρόλο ότι παρακούσαμε και αμαρτήσαμε, μας θέλει να γίνουμε πολίτες τής ουράνιας Βασιλείας Του, επιθυμεί την σωτηρία μας.

Ας αγωνιστούμε. Ας αφήσουμε τις μικρότητες και τους εγωισμούς, ας αφήσουμε τα πάθη και τα μίση, ας αγαπήσουμε πρώτα τον Θεό και έπειτα τον συνάνθρωπό μας και με την Χάρη τού Θεού θα βρούμε τον δρόμο που οδηγεί στην αληθινή σωτηρία. Εύχομαι όλοι να βρούμε αυτόν δρόμο, ακολουθώντας τη συμβουλή και παρακαταθήκη που μας άφησε ο Κύριος, και στο τέλος αυτού τού δρόμου να είναι η Βασιλεία τού Θεού, η ετοιμασμένη για όλους εμάς. Αμήν».

Πηγή: Γραφείο Ενημέρωσης Αρχιεπισκοπής Κύπρου